

Vojenský expert Jaroslav Štefec: Tragická bilance “demokratizace” Afganistánu a Armáda ČR

- CZ24 News | 15. května 2021

USA: Americká Brownova universita vypracovala na popud americké vlády při příležitosti stažení zemí, které pod hlavičkou NATO “hájily svobodu a demokracii” v Afghánistánu, studii, hodnotící jejich ztráty v této těžce zkoušené zemi. Zabývala se samozřejmě především armádou USA, ale také armádami dalších anglofonních zemí - Kanady a Velké Británie. A také armádou německou.

Kromě procenta padlých a jinak zemřelých k celkovému počtu nasazených vojáků studie vyčísluje také ztráty ekonomické – počínaje přímými náklady na přepravu, vybavení a udržování kontingentů vojáků v této zemi, a konče investicemi do “pomoci afghánskému lidu”, což jsou, jak se čím dál zřetelněji ukazuje, nenávratně a naprosto zbytečně vyhozené peníze, bez jakéhokoli hmatatelného dopadu na vnitřní vývoj v Afghánistánu a zlepšení situace jeho obyvatel. Těch ostatně v důsledku našeho “mírového působení” zahynulo více než 50.000. Míněno samozřejmě civilistů, mezi nimiž bylo více než 40 % obětí v dětském věku. Pro tyto mrtvé se používá termín “collateral damage”. V médiích to vypadá lépe, než “povraždění civilisté”.

Očekávám, že i česká vláda v rámci zpytování svědomí pověří vhodnou nezávislou institucí vypracováním podobné studie, samozřejmě za rozumnou cenu (rád bych věřil, že tou pověřenou institucí nebude něco neziskového, například Evropské hodnoty). Daná instituce by měla vedle konstatování, že české ztráty v Afghánistánu, vztahené na počet lidí, kteří se tam vystřídali, patřily k

těm nejvyšším, také vyčíslit nesmyslně vyhozené miliardy za udržování stálého kontingentu "privilegovaných" vojáků v misích. A především – měla by rozkrýt rozkrádání peněz, určených primárně na zajištění obranyschopnosti ČR, při nákupech zbytečného a často naprosto nesmyslného vojenského a dalšího vybavení, pořizovaného pod hlavičkou "pomoci spojencům v jejich boji za svobodu".

Politici mají v tomto případě rozhodně proč zpytovat. Horentně předražené a z mého pohledu často skutečně idiotské armádní nákupy po celou dobu afghánského dobrodružství neúnosně zatěžovaly už tak dost chudý rozpočet našeho státu. Počínaje dělostřeleckými radiolokátory Arthur, operetními vozidly Pandur, do prostředí Afghánistánu naprosto nevhodnými dýchavičnými Dingo 2, nebo nesmyslně předraženými odstřelovacími puškami a jejich optickým vybavením, přes letouny CASA, vhodnými (jak se nakonec ukázalo) nanejvýš k přepravě vládních delegací a koní Przevalského (což vyjde zhruba nastejno), až po rozkrádačky, které ve snaze o jejich zamaskování vedly v konečném důsledku tehdejšího ministra obrany Bartáka k zdánlivě nesmyslné likvidaci úspěšné policejní jednotky SOG, nebo "šikovně" organizované nákupy vybavení pro jinak chvályhodnou českou polní nemocnici.

Nenávratné finanční ztráty jdou do stovek miliard korun. Pozitivně se projevily především na majetcích některých lidí, kteří k nim měli blízko, ale i konkrétních politiků a politických stran. S obranyschopností ČR už to bylo horší. **Obrovské a bojím se, že nenávratné škody však způsobila především reálná likvidace podstatné části české armády její transformací z prostředku státu k obraně našeho území a nás, občanů, v partu "hrdinných přicmrdávačů" zahraničních dobrodružství našich tzv. "spojenců", rvoucích se o místa v lukrativních misích, navíc důsledně vychovávaných v duchu myšlenky, že prioritou české armády jsou mise NATO, ne obrana vlastní země.** Psychologické studie na toto téma, vytvořené před několika lety týmem špičkových armádních psychologů a sociologů, zmizely pod hlavičkou nejprísnějšího utajení ze světa. Ostatně stejně jako tým, rozpuštěný vzápětí po předání studie.

České ozbrojené síly byly rovněž zásadně poškozeny promyšlenou a dlouhodobou likvidací jejich akvizičního systému. Dnes si armáda není schopna bez pomoci agentur NATO koupit pomalu ani ponožky a (až na výjimky) co větší nákup, to průšvih na hony zavánějící korupcí a rozkrádačkami. Zatím bez trestu.

Tohle se dalo politicky a ekonomicky praktikovat v době, kdy bezpečnostní situace v Evropě byla (zdánlivě) klidná. Čeští politici bezmyšlenkovitě kašlali na naši společnou budoucnost a v mnoha případech zcela vědomě podporovali nejen tyto zlodějny, ale i cílenou likvidaci obranyschopnosti českého státu a také českého obranného průmyslu. Přes upozorňování odborníků, mezi které se rovněž počítám, na skutečnost, že armáda nám bude brzy opravdu chybět. Skutečná armáda, ne to, čím dnes naše vláda disponuje, a to ještě jen do jisté míry. Varovné signály jsou nasnadě.

To, co se dnes děje v Izraeli, je sice zdánlivě běžná "šaráda" z řady těch, které se tam dějí desetiletí. Ale... Tentokrát je to jiné. Hamás dokázal na pozadí problémů, vyořujících se s koncem pandemie, rozdmýchat nenávist zejména mladých muslimů k Izraeli natolik, že tam začala skutečná válka.

Francouzští vojáci varovali vedení své země, že pokud nezasáhne proti rozpadu státu v důsledku interní expanze radikalizujících se muslimů, vezmou věci do vlastních rukou, a světe div se, podporuje je téměř 90 % původních obyvatel této druhdy kolébky svobody. Německo se potýká s raketově rostoucí zločinností a (neochotně) přiznává totální krach imigrační politiky Frau Merkel. I velmi liberální Švédsko ostře změnilo poměr k imigrantům a začalo se jim aktivně bránit.

Koncem léta, až skončí pandemie, budeme tak nejen my, chudá ČR, ale i bohaté západoevropské země stát před realitou postcovidové ekonomické a sociální recese, které nepomůžou žádné obří emise bezcenných peněz. Co se bude u nás dít s těmi desítkami tisíc zahraničních dělníků z půlky světa, které k nám navozily zahraniční firmy i s rodinami, aniž by jakkoliv řešili jejich případnou repatriaci do vlastních zemí, to Bůh sud'. Západoevropské země s pouličními nepokoji a latentní občanskou válkou na tom budou podstatně hůř.

Naše civilizace je nemocná. Stejně tak je nemocná společnost u nás, v ČR. Ztratili jsme díky našim pseudopolitikům pud sebezáchovy a teď budeme sklízet trpké ovoce třicet let trvající bezstarostnosti,

doslovného prožírání vlastní budoucnosti a patolízalství vůči tzv. “spojencům”, kterým jde jen o vlastní lidi, vlastní zisky a zachování vlastních výhod. Na nějakou Českou republiku, Slovensko nebo Maďarsko naprosto kašlou. Tedy pokud se nějaké pomoci týká. Podstatné jsou pro ně zisky a to, aby jejich nové koloniální državy, poražené ve studené válce, držely pusy a krok. Pokud si to neuvědomíme, a hlavně, pokud to nedokážeme změnit, skončíme spolu s nimi. Nepokoje a srážky, které začnou koncem léta v západní Evropě, se k nám nemusejí nutně přelít. Ale musíme začít jednat. Hned.

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>